

тъпкани съ ученици — положение, отречено отъ всѣка хигиена и всѣка педагогика.

Следъ като по този начинъ описва училищното здание и учебната стая, авторътъ на ръководството преминава къмъ подробно описание на училищната покъщнина и на учебните помагала. На първо мѣсто тукъ той се спира на училищните чинове, като описва съ подробностъ до сантиметъръ размеритѣ, които трѣбва да иматъ. Така, споредъ него, писалищната дъска на чина е за предпочитане да се прави отъ елхово дърво, като при ученици, които пишатъ на табли, има ширина 22 см., а при тѣзи, които пишатъ на хартия — 24 см. Въ единия и въ другия случай тя трѣбва да има опредѣленъ наклонъ къмъ ученицитѣ. Седалищата на чиноветѣ да сж направени отъ дъбово дърво и да иматъ ширина 19 см., като отстоятъ отъ писалищата на 27 см. Дължината на чиноветѣ се опредѣля отъ широчината на учебната стая, височината на седалищата и писалищата имъ, обаче, зависи отъ възрастта на ученицитѣ. Така, за първия класъ писалищата трѣбва да сж високи 68 см., а за последния — 73. При седалищата размеритѣ трѣбва съответно да сж 40 и 46 см. Тѣзи различия въ височина сж „хесанени“ — както се изразява авторътъ — „споредъ возрастъ-атъ дѣтинскій“. Ето едно здраво разбиране, което и днесъ не се съблюдава, защото е обикновено явление сега върху едни и сѣщи чинове да сѣдатъ ученици отъ първоначалното училище, отъ прогимназията, че дори и отъ гимназията.

Другъ предметъ отъ училищната покъщнина, който спира продължително вниманието на автора, е „седалището“ на учителя. То — както видѣхме — се поставя при една отъ къситѣ страни на учебната стая, като при голѣмитѣ училища заема цѣлата тази стена. Издигнато високо надъ пода, върху него се разполагатъ „трапезата, писалището и стъла учителски“. Отъ подробното описание на „трапезата“ става явно, че тя въ голѣмитѣ училища може да бжде „две мѣри дълга и една широка“, съ необходимитѣ чекмеджета за запазване на излишнитѣ учебни пособия моливитѣ, мастилото, хартията, каталозитѣ и пр.

Близу до учителското седалище се слага „малка книгохранилищница“, въ която се нареждатъ необходимитѣ за взаимоучителното училище книги, а именно: по единъ „екземпляръ“ отъ стария и новия заветъ, едно ръководство за обучението въ взаимоучителното училище, по една граматика, катехизисъ и пр. Тѣзи книги се повѣржаватъ на учителя и той е длъженъ добре да ги пази, като при напуцане на учителството ги предава на училищнитѣ „епитропи“.

Къмъ училищната покъщнина на взаимоучителното училище спадатъ и „поукръжитѣ“. Тѣ иматъ „наперечникъ“ 1.63 м., вковани сж въ стената и приспособени за отваряне и затваряне. Отстоятъ единъ отъ другъ на 38 см., а ако учеб-